1846-10-15

AFSENDER
J.Th. Lundbye

MODTAGER
P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Kallundborg

Arkivplacering:
Mappe 34 nr. 28

DOKUMENTINDHOLD
Transskription afventer korrektur.

TRANSSKRIPTION
Transskription afventer korrektur.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Kjøbg 15 Oct 1846.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 34 Nr. 28

Kjære Skovgaard!

Tak for Dit kjærkomne Brev, som blandt andet Godt ogsaa bevirkede en Forsoning mellem mig og Møen – denne ~~Ulf~~ Ulvehale god jeg dog nok see, og det bliver vel saa, at vi ad Aare tage dermed sammen. Hvad Din Bøn angaaer: at jeg vilde see paa Unggvæg mellem Ellebuske, da havde Vallekilde ikke meget af den Slags at byde, dog noget, og det har i den hele Maaned, jeg var der været en stor Fryd for mig at see det løse Qvæg som drev om kring; jeg glæder mig til nu endelig at komme til at udføre denne vor gamle Plan. – Paa Mandag kommer jeg, det vil sige, paa Tirsdag Morgen, hvad ikke er saa nemt at forstaae, og naar jeg er kommet i Huus, som jeg tænker hos Broder Carl, skal jeg op ad Dagen vel søge Dig. Skulde der imod Formodning være nogen Ting iveien for, at jeg kan tage ind paa Christjushavn, saa tør jeg maaskee end nu betryth Dit god. Tilbud i sin hele Udstrækning. Der har været Perioder, hvor jeg har været meget nær mere ved at forlige mig med Svenns Familie betragtning~~ed~~, (Fetters Cousiner o. s. v.) men mange

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

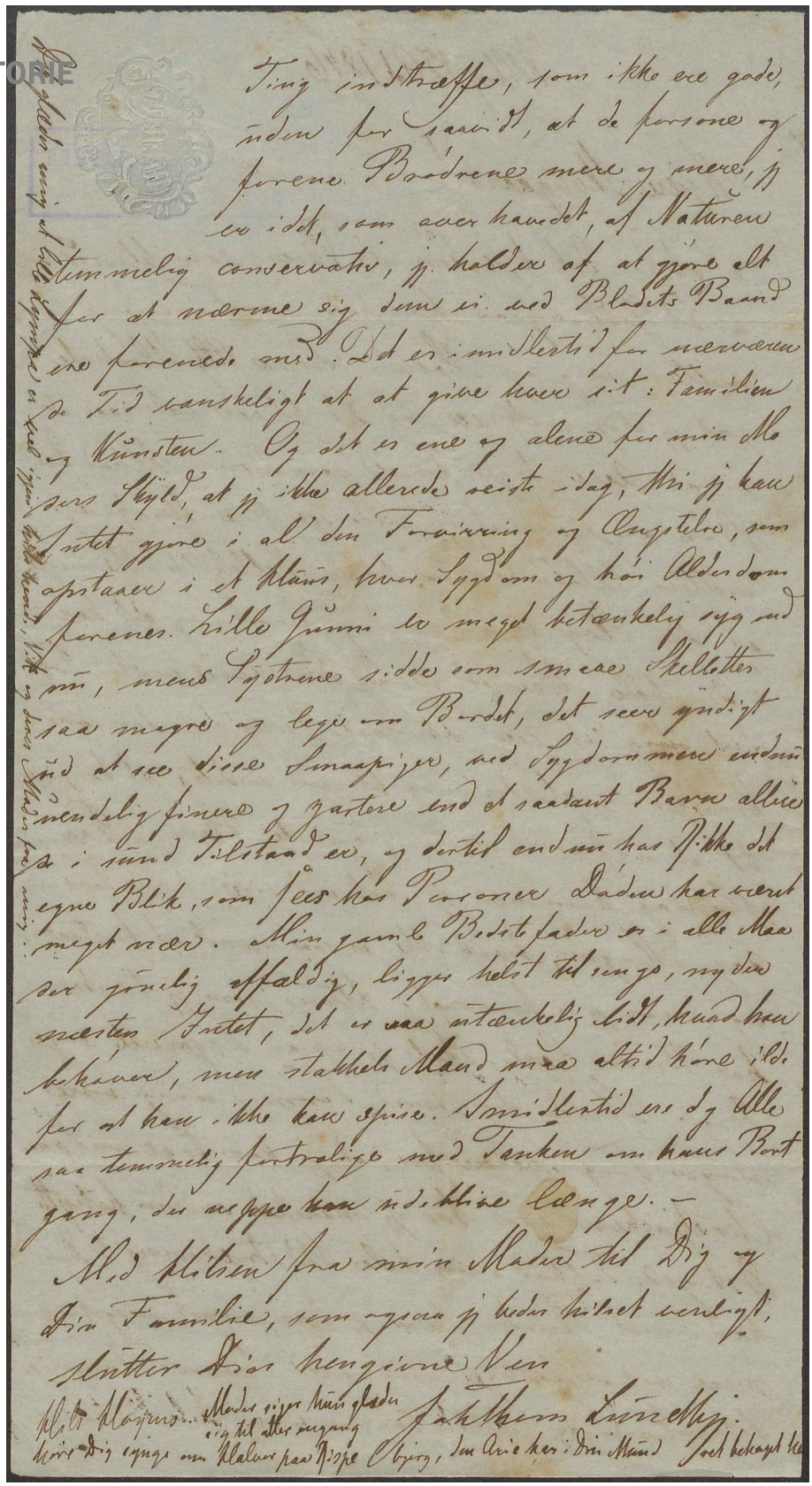

Ting indtræffe, som ikke ere gode,
uden for saavidt, at de forsone og
forene Brødrene mere og mere, jeg
er idet, som over havedet, af Naturen
temmelig conservativ, jeg holder af at gjøre alt
for at nærme sig dem ei ved Blodets Baand
ere forenede med. Det er imidlertid for nærværen
de Tid vanskeligt at at give hver sit: Familien
og Kunsten. Og det er ene og alene for min Mo
ders Skyld, at jeg ikke allerede reiste idag, thi jeg kan
Intet gjøre i al den Forvirring og Ængstelse, som
opstaaer i et Huus, hvor Sygdom og høi Alderdom
forenes. Lille Gunni er meget betænkelig syg ud
nu, mens Systrene sidde som smaae Skellettes
saa magre og lege om Bordet, det seer yndigt
ud at see disse Smaapiger, ved Sygdommen endnu
uendelig finere og zartere end et saadant Barn allere
de i sund Tilstand er, og dertil endnu has Rikke det
egne Blik, som Jeer kas Personer Døden har været
meget nær. Min gamle Bedstefader er i alle Maa
der grunelig affældig, ligger helst til sengs, nyder
næsten Intet, det er saa utænkelig lidt, hvad han
behøver, men stakkels Mand maa altid høre ilde
for at han ikke kan spise. Imidlertid ere dog Alle
saa temmelig fortrolige med Tanken om hans Bort
gang, der neppe kan udeblive længe. —

Med Hilsen fra min Mader til Dig og
Din Familie, som ogsaa jeg beder hilset venligt,
slutter Dies hengivne Ven

Jakthorn Lunetbjerg.

Hils Hagens... Mader siger hun glæder sig til aller engang høre Dig synge om Klaver paa Rispe bjerg, den Arie har i Din Mund det behaget ke

Du glæder mig at lille Lympa er ved igen hilst hende, Vitt og deres Mader fra mig.